

برقراری مسیر تجاری دوطرفه میان سنگاپور و ژاپن برای رونق اقتصادی منطقه

اما توریست‌پذیر با کشورهای چین، کره جنوبی، مالزی و برونی سفرهای مشابهی دارد و برای گسترش چنین اقداماتی در حال مذاکره با مقامات حقوقی کشورهای هنگ‌کنگ و تایپند نیز می‌باشد. اما ژاپن نخستین بار است که توافق‌نامه‌ای بدین منظور را امضا کرده است. البته، خطوط هوایی ژاپن نیز خبر از افزایش تعداد پروازهای دوطرفه به سنگاپور طی ماه سپتامبر داده است. طبق اعلام منابع صنعتی، از سرگیری پروازهای هوایی میان دو کشور باعث افزایش قیمت‌های فرآورده‌ی سوخت جت نیز خواهد شد. ■

ایمن کالا و مسافر در سراسر خاک ژاپن و سنگاپور از ۱۸ سپتامبر امکان‌پذیر شده و کلیه اقدامات لازم جهت حفظ سلامت عمومی پیش از ترک مبدأ، در طول مسافرت هوایی و پس از رسیدن به مقصد انجام خواهد شد. یک پالایشگر ژاپنی ضمن ابراز خرسندی در این خصوص اظهار داشت: اگر این اقدام باعث بهبود تدریجی تقاضای سوخت جت شود، صنعت پالایش ژاپن مدیون آن خواهد بود و انتظار داریم شاهد بهبود تقاضا برای دیگر فرآورده‌ها نیز باشیم. قابل ذکر است که، هم‌اکنون سنگاپور به‌عنوان یک کشور کوچک

کشورهای سنگاپور و ژاپن با هدف ارتقای ظرفیت تجاری خود، نسبت به ایجاد یک مسیر تجاری دو طرفه موافقت کرده‌اند. وزرای امور خارجه‌ی دو کشور در اوایل ماه سپتامبر، ضمن اعلام این خبر افزودند که خط تجاری مذکور با هدف تسهیل روابط تجاری ضروری و مسافرت‌های رسمی، میان دو کشور برقرار شده است. انتظار می‌رود، این اقدام از بهبود تقاضای منطقه‌ای سوخت جت نیز که بر اثر همه‌گیری ویروس کرونا آسیب دیده، حمایت کند. طبق بیانیه‌ی مشترک منتشره از سوی دو کشور، از سرگیری مبادلات تجاری

ثبات در تولید نفت شیل آمریکا تا پایان سال ۲۰۲۱

تولید نفت‌شیل آمریکا، کاهش طبیعی تولید را تا سال آینده جبران نخواهد کرد و شرکت **Trafigura** نیز رشد تولید آن را در این دوره انتظار ندارد. هرچند گفته می‌شود که رابطه میان چین و آمریکا نیز نقش مهمی در روند تجارت نفت (از جمله نفت‌شیل) میان این دو کشور داشته و در آینده نیز اهمیت خود را حفظ خواهد کرد. اطلاعات منتشره از سوی اداره‌ی گمرک چین نشان می‌دهد که این کشور در ماه ژوئیه حدود ۲۶/۹ میلیون بشکه نفت خام از آمریکا وارد کرده که از رکورد پیشین ثبت شده در ژانویه‌ی ۲۰۱۸ (۱۴/۷ میلیون بشکه) حدود ۸۳ درصد بیشتر است. ■

رفتن این صنعت نبوده و تنها یک توقف اجباری در عملیات تولید آن خواهد بود. به‌عبارتی، در دوران همه‌گیری ویروس کرونا، صنعت نفت‌شیل آمریکا نیز تا حدودی عملیات خود را محدود به شرایط جاری می‌کند و فعالیت بخشی از عملیات خود را متوقف خواهد کرد. شرکت‌های فعال در این بخش با اشاره به پیش‌بینی‌های قبلی، انتظار داشتند که در سال جاری افزایش شدید تولید نفت‌شیل را تا حجمی معادل حدود ۷۰۰ هزار بشکه در روز تجربه کنند و تولید نفت‌شیل از ۴/۳ به ۵ میلیون بشکه در روز برسد، اما شرایط همه‌گیری کووید-۱۹ باعث شد که تولید آن تا ۲۰۲۱ تقریباً در همین سطح کنونی ثابت باقی بماند. بنابراین، روند جدید

پیش‌بینی می‌شود تولید نفت شیل آمریکا تا پایان سال ۲۰۲۱، از رشد چندانی برخوردار نباشد. شرکت تجاری نفتی **Trafigura** که یکی از بزرگ‌ترین صادرکنندگان نفت خام و فرآورده‌های پالایشی آمریکا به‌شمار می‌رود، ضمن اعلام این خبر افزود: علت عمده‌ی عدم رشد تولید نفت‌شیل در این کشور، ورود این صنعت به یک دوره تعطیلات اجباری بر اثر همه‌گیری ویروس کرونا است. مدیر عامل شرکت فوق در سخنرانی خود در سی‌وششمین کنفرانس سالانه‌ی نفت آسیا-اقیانوسیه (APPEC) که به‌صورت مجازی برگزار شد، تاکید کرد: تغییراتی در شرایط و عملیات عرضه‌ی نفت‌شیل انجام خواهد شد، اما این تغییر به معنای از بین

صادرات نفت خام فلات قاره چین به کشورهای مالزی و سنگاپور

۰/۲۹ درصد) مورد تقاضای بسیاری از پالایشگران چینی به‌ویژه در منطقه‌ی همجوار Shandong نیز می‌باشد. با توجه به این نکته و به‌دلیل قرار گرفتن مالزی در مقام نهم صادرکنندگان نفت‌خام به چین طی هفت ماهه نخست سال جاری، شرکت نفت فلات قاره چین (CNOOC)، هنوز توضیحی راجع به علت صدور نفت‌خام خود به مالزی ارائه نداده، اگرچه صنعت نفت چین به‌دلیل ارتقای منافع ملی و کسب سود بیشتر همواره به‌دنبال خرید نفت‌خام ارزان وارداتی و صدور نفت‌خام تولیدی با قیمتی بالاتر بوده است. ■

می‌شود. میزان مصرف نفت‌خام چین در سال جاری حدود ۱۱ میلیون بشکه در روز برآورد شده که تقریباً ۷۴ درصد آن از طریق واردات و مابقی از تولید داخلی تامین می‌شود. در سال ۲۰۱۸ تولید نفت‌خام این کشور رقمی کمتر از ۳/۸۱ میلیون بشکه در روز گزارش شده و تا پیش از سال ۲۰۱۴ نیز هیچ نفت‌خامی از این کشور صادر نشده است. اما با افزایش تولید به سطح ۴/۲۲ میلیون بشکه در روز، صادرات نفت‌خام نیز از چین به بازارهای منطقه به‌ویژه مالزی، سنگاپور و... آغاز شده است. گفتنی است نفت‌خام تولیدی از میدان Peng Lai به‌دلیل مشخصات کیفی آن (درجه‌ی API برابر ۲۱/۸ و میزان سولفور

بر اساس گزارش اعلام شده از سوی صنعت نفت چین و موسسه‌ی Kpler، این کشور اخیراً حجمی بالغ بر ۹۸/۴ هزار متریک تن نفت‌خام تولید داخل در ناحیه‌ی فراساحلی در منطقه‌ی Penglai را به کشورهای مالزی و سنگاپور صادر کرده است. قابل ذکر است، که مجموع نفت‌خام صادراتی این کشور از نواحی فراساحلی در سال ۲۰۲۰ تاکنون به ۳۰۴/۶ هزار متریک تن رسیده که بیشترین میزان صادرات نیز از میداین نفتی Qinhuangdao و Bozhong انجام شده است. صدور نفت‌خام چین با توجه به آنکه خود یکی از عمده‌ترین واردکنندگان نفت‌خام در جهان است، به ندرت انجام

شرایط نامعلوم بازار نفت برای اوپک طی سه ماه آینده

بشکه در روز به ظرفیت پالایشی جهان اضافه خواهد شد که انتظار تقویت تقاضا و در نتیجه عرضه‌ی نفت‌خام وجود خواهد داشت که البته روند تقاضا در بازار فرآورده‌های نفتی، مهمترین عامل این تغییرات خواهد بود. بر اساس داده‌های بورس کالای سن پترزبورگ (Spimex) نیز محدودیت‌های قرنطینه‌ای جدید برای مهار بیماری کرونا، احتمالاً تقاضای نفت‌خام در سه ماهه چهارم را تحت‌تاثیر قرار خواهد داد. البته شدت کاهش فروش، احتمالاً تابع میزان سختگیری مقررات قرنطینه و محدودیت‌های تعیین شده نیز می‌باشد.

خود را کاهش داد. اوپک و متحدانش در ماه اوت به‌دلیل پیش‌بینی افزایش در تقاضای جهانی نفت توافق تاریخی کاهش تولید ۷/۹ میلیون بشکه در روز را به ۷/۷ میلیون بشکه در روز رساندند و قرار است که این گروه در ۳۰ نوامبر در وین دیدار و برنامه‌ی خود را دوباره بررسی و تصمیم‌گیری کنند. البته انتظار می‌رفت که با اقدامات انجام شده، شرایط در سه ماهه چهارم، بهبود یابد اما با افزایش برخی نگرانی‌ها در مورد عرضه‌ی نفت‌خام، خوش‌بینی در مورد بازار با شک و تردید روبرو شده است. از طرفی، پیش‌بینی شده است که در طول ۱۲ ماه آینده، حدود ۳ میلیون

برخی کارشناسان نفتی اعلام کرده‌اند که به‌دلیل نامشخص بودن تقاضای جهانی نفت، اوپک چشم‌انداز روشن و مشخصی را برای ادامه‌ی برنامه‌های تولید نفت‌خام خود برای سه ماه آینده نخواهد داشت. البته، از ابتدای سال جاری بیشتر کارشناسان نفتی نیز وجود عدم اطمینان زیادی را در بازار پیش‌بینی کرده بودند و هم‌اکنون نیز شرایط را برای سه ماهه آتی دشوار و ناامیدکننده می‌دانند. از اواسط ماه ژوئن، نفت‌خام برنت موعدهار با قیمت ۳۹ الی ۴۵ دلار در هر بشکه معامله شد، زیرا ائتلاف موسوم به اوپک‌پلاس میزان تولید نفت‌خام

برخی موسسات مطالعات بین‌المللی نفتی نیز پیش‌بینی کرده‌اند که رشد اقتصادی هند (به‌عنوان یک کشور مهم مصرف‌کننده نفت) در سال مالی ۲۰۲۰-۲۱ از منفی ۹ درصد به منفی ۵ درصد تغییر خواهد یافت و به تقویت

تقاضای این کشور کمک خواهد کرد. تقاضای جهانی برای نفت اوپک نیز در سال ۲۰۲۰ معادل ۲۲/۶ میلیون بشکه در روز خواهد بود. البته، دبیرکل اوپک اخیراً در مصاحبه‌ای اعلام کرد که در میان کشورهای آسیایی فقط چین

دارای رشد تقاضای نفت است و مصرف آن در مابقی سال ۲۰۲۰ افزایش خواهد یافت، اگرچه انتظار می‌رود تقاضای نفت در سال ۲۰۲۱ کاملاً بهبود یابد. ■

کاهش فعالیت‌های ساخت پالایشگاه در جهان

بررسی فعالیت بازار فرآورده‌های نفتی در جهان نشان می‌دهد که مشکل مازاد عرضه در این بازار به‌ویژه با شیوع ویروس کرونا، رو به وخامت است. در چنین شرایطی، رقابتی سخت میان واحدهای پالایشی جهان به‌ویژه منطقه‌ی اروپا با واحدهایی که در سال‌های اخیر در اقتصادهای نوظهور (BRICS شامل: برزیل، روسیه، هند، چین و آفریقای جنوبی) احداث شده‌اند، در جریان است. از طرفی، تاکنون پالایشگاه‌های کشورهای توسعه‌یافته نیازهای اقتصادهای در حال توسعه را تامین می‌کرده‌اند اما اخیراً، سایر کشورها به‌ویژه اقتصادهای نوظهور نیز واحدهای پالایشی موردنیاز خود را ساخته‌اند و ظرفیت مازاد ایجاد کرده‌اند. موضوعی که ورود واحدهای پالایشی

جدید را به عرصه‌ی رقابت، دشوارتر کرده و به‌طوری‌که شاهد از دور خارج شدن برخی طرح‌های پالایشی بزرگ نیز در نقاطی از جهان بوده و هستیم. براساس تحقیقات موسسه‌ی Bernstein، میزان بهره‌برداری پالایشگاه‌ها در ماه مه سال جاری میلادی کمترین رکورد خود یعنی ۶۷ درصد را تجربه کرده و حاشیه‌ی سود نیز تا حد ۱/۷۵ دلار برای پالایش هر بشکه نفت خام کاهش یافت که بسیار کمتر از میانگین بهره‌برداری ۸۴ درصدی و حاشیه‌ی سود ۷/۵۰ دلار در سال‌های گذشته هستند. به‌همین دلیل است که کارشناسان بازار نفت عقیده دارند: دنیا به یک کاهش ظرفیت ۱۰ درصدی در زمینه‌ی تولیدات پالایشگاه‌ها نیاز دارد و در چنین شرایطی حرکت به‌سمت پالایشگاه‌سازی در جهان را با شک و

تردید روبرو خواهد ساخت، به‌ویژه آنکه سقوط قیمت‌های انرژی در سال جاری و وضعیت متلاطم آن در سال‌های آتی، شرایط رقابت را برای این پالایشگاه‌ها دشوارتر کرده و خواهد کرد. از طرفی، این‌طور به‌نظر می‌رسد که روند تقاضای فرآورده‌های نفتی و در نتیجه تقاضای نفت خام در نتیجه‌ی تشدید مقررات کاهش گازهای گلخانه‌ای، افزایش استانداردهای بهره‌وری سوخت و گسترش خودروهای برقی در آینده‌ی بلندمدت کاهش‌ی باشد که خود، فشار مضاعفی را بر تقاضای فرآورده‌های نفتی و در نتیجه تقاضای نفت خام در جهان وارد خواهد کرد. ■

حمایت روسیه از شرکت‌های ارائه‌دهنده‌ی خدمات نفتی

دولت روسیه با هدف تقویت و کمک به بخش بالادستی صنعت نفت خود، در نظر دارد تا مالیات شرکت‌های ارائه‌دهنده‌ی خدمات نفتی در کشور را کاهش دهد. وزیر انرژی روسیه، الکساندر نواک، اظهار داشت این تصمیم

در پی اثرات ناشی از کاهش تولید نفت سهمیه‌بندی شده از سوی اوپک پلاس اتخاذ شده و روسیه درصدد است تا از این طریق، زمینه‌ی لازم برای افزایش فعالیت‌های حفاری و امکان بازگشت سریع به میزان تولید قبلی را در آینده

فراهم کند. بنابر ارزیابی‌های وی، با توجه به کاهش شدید و ناگهانی تقاضای نفت بر اثر همه‌گیری ویروس کرونا، پیش‌بینی می‌شود که میزان تقاضای صنعت، جهت بهره‌مندی از خدمات شرکت‌های فعال در زمینه‌ی ارائه‌ی

کنونی ما از شرکت‌های ارائه‌دهنده خدمات نفتی بستگی دارد. در همین راستا، وزارت نفت روسیه از هم‌اکنون در حال اجرای برنامه‌ای جهت توسعه خدمات تکمیل عملیات حفاری چاه‌های نیمه‌تمام است. ■

تقاضای نفت خام و رسیدن آن به سطح پیش از شیوع کرونا، بازگشتن و حتی احتمالاً افزایش کسب سهم بازار در حداقل زمان ممکن، برای روسیه همانند دیگر کشورهای تولیدکننده نفت خام بسیار حائز اهمیت است. بنابراین چشم‌انداز افزایش اقدامات عملیاتی جهت افزایش تولید به میزان حمایت

خدمات نفتی در سال‌های ۲۰۲۰-۲۱، نسبت به سال ۲۰۱۹ به نصف برسد. در همین زمان، میزان عرضه جهانی نفت نیز در دوره‌ی ۲۰۲۳-۲۵ در حدود ۵ میلیون بشکه در روز کاهش یافته و میزان سرمایه‌گذاری و حفاری چاه نیز در سطوح ۱۳ سال گذشته قرار می‌گیرد. نواک خاطر نشان ساخت، در زمان بهبود

کشف دو میدان جدید گازی در شمال عربستان

از ۱۲ به ۱۳ میلیون بشکه نفت خام را دارد. از طرفی، سود آرامکو در سه ماهه دوم سال جاری با کاهش ۷۳ درصدی به ۲۴/۶ میلیارد ریال (معادل ۶/۶ میلیارد دلار) رسید، در حالی که مقدار آن در فصل دوم سال ۲۰۱۹ برابر با ۹۲/۵۹ میلیارد ریال (معادل ۲۴/۷ میلیارد دلار) بوده است. در نتیجه شرکت فوق در صدد است تا برنامه‌ی بهبود هزینه‌های سرمایه‌ای را با هدف کاهش مقادیر آنها دنبال کند. ■

نیز امکان تولید روزانه تا ۱/۱ میلیون فوت مکعب گاز طبیعی و ۳۱۸۹ بشکه میعانات گازی (نفت خام فوق سبک عربی) را دارا است. البته فعالیت‌های مطالعاتی بر روی این دو میدان تا شناخت کامل آنها همچنان ادامه دارد. عربستان سعودی در حال حاضر ۱۷/۲ درصد ذخایر نفت و ۳ درصد ذخایر گاز جهان را دارا می‌باشد. شرکت آرامکو در ماه مارس نیز اعلام کرد که برنامه‌ای جهت افزایش بیشترین ظرفیت پایدار تولید روزانه

عربستان سعودی در اواخر اوت اعلام کرد که شرکت نفت آرامکو دو میدان گازی جدید در شمال کشور در ناحیه‌ی مرزی با کشور اردن کشف کرده است. اکتشافات جدید شامل: میدان گازی Hadbat Al-Hajrah و میدان گاز Abraq Al-Talul در منطقه‌ی Haddat Al-Hajrah می‌شود که میدان گازی Haddat Al-Hajrah دارای نرخ تولید روزانه ۱۶ میلیون فوت مکعب گاز طبیعی و ۱۹۴۴ بشکه میعانات گازی باشد. میدان جدید Abraq Al-Talul

آمریکا پنجمین تأمین کننده برتر نفت خام چین

گیرد. همچنین این کشور تصمیم گرفته است که میزان خرید فعلی نفت خام خود از آمریکا را که در فاصله‌ی ماه‌های ژوئیه تا دسامبر بیش از ۸۰ میلیون بشکه بوده است، ثابت نگه دارد. البته از نگاه موسسه‌ی اطلاعاتی و تحقیقاتی Kpler، آمریکا در نظر دارد تا در ماه اوت، بیشترین حجم صادرات نفت خام را به چین داشته باشد لذا، انتظار می‌رود مقدار صدور نفت خام آن به چین در

آمریکا به چین آخرین بار در ژانویه سال ۲۰۱۸ بود که حجمی بالغ بر ۴۷۴ هزار و ۴۵۰ بشکه در روز را شامل می‌شد. اما در چند ماه اخیر با ادامه‌ی تنش‌های تجاری میان چین و آمریکا، روند جریان معاملات نفت خام بین دو کشور نیز کند شده است، به طوری که در نیمه‌ی دوم سال ۲۰۲۰، چین انتظار دارد که کره جنوبی به عنوان برترین مشتری آسیایی نفت خام آمریکا، از او پیشی

گزارش اداره کل گمرک چین در ماه اوت نشان می‌دهد که واردات نفت خام این کشور در ماه ژوئیه از ایالات متحده آمریکا با ۴/۵ درصد افزایش نسبت به ماه ژوئن، به بالاترین میزان و معادل ۸۶۶ هزار و ۷۹۳ بشکه در روز رسیده و این امر باعث شده که نام ایالات متحده آمریکا به عنوان پنجمین تأمین کننده بزرگ نفت خام چین در ماه ژوئیه ثبت شود. بیشترین میزان صادرات نفت خام

این ماه از ۳۰ میلیون بشکه (حدود یک میلیون بشکه در روز) بیشتر شود. در همین حال اطلاعات به دست آمده نشان می‌دهد که برای ماه سپتامبر نیز

برنامه‌ریزی لازم برای بارگیری حداقل هفت محموله نفت خام به حجم حدود ۱۴ میلیون بشکه نفت خام به مقصد بنادر چین، از خلیج مکزیک در سواحل جنوبی

آمریکا انجام شده که طی ماه‌های اکتبر تا نوامبر به مقصد خواهند رسید. ■

پیش‌بینی تولید نفت خام قزاقستان در سال ۲۰۲۱

وزارت اقتصاد قزاقستان اعلام کرد که این کشور در صدد است تا تولید نفت خام و میعانات خود را در سال ۲۰۲۱ به رقم ۱/۷۳ میلیون بشکه در روز افزایش دهد. در حال حاضر، توافق اوپک پلاس توان تولید نفت قزاقستان را محدود کرده که البته این محدودیت شامل میعانات گازی نمی‌شود و تحت این توافق قرار است از اوت تا دسامبر، روزانه ۱/۳۹۷ میلیون

بشکه نفت خام تولید کند. سهم قزاقستان از ژانویه‌ی ۲۰۲۱ تا آوریل ۲۰۲۲، تولید روزانه ۱/۴۷۵ میلیون بشکه است که البته این سهمیه در نشست ماهیانه‌ی وزرا قابل بازنگری خواهد بود. به گفته‌ی وزیر اقتصاد قزاقستان، میزان تولید نفت این کشور در سال ۲۰۲۱ نیز ثابت خواهد بود. مجموع تولید نفت خام و میعانات قزاقستان در سال ۲۰۱۹، معادل

حدود ۱/۸۲ میلیون بشکه در روز بوده که اندکی بیش از برنامه‌ها بوده است. وزیر اقتصاد آن کشور همچنین افزود که قرار است حجم تولید نفت و میعانات آن با ادامه‌ی روند افزایشی در سال ۲۰۲۲ به رقم روزانه ۱/۸ میلیون بشکه و در سال ۲۰۲۳ به روزانه ۲/۰۲ میلیون بشکه برسد. ■

افزایش ظرفیت تولید نفت عراق

معاون وزیر نفت عراق اعلام کرد که کشورش قصد دارد ظرفیت تولید نفت خود را تا سال ۲۰۲۵ از ۵ میلیون بشکه در روز فعلی به ۷ میلیون بشکه افزایش دهد و همچنین از سوزاندن گازهای همراه نفت تولیدی از میادین نفتی جلوگیری کرده و بالاخره واردات سوخت از ایران را به صفر برساند. احسان اسماعیل گفت: هم‌اکنون تمام پروژه‌های گازی به جز Ar Ratawi در حال اجرا هستند و اجرای این پروژه که بزرگ‌ترین پروژه‌ی گازی عراق نیز هست، به دلیل کمبود منابع مالی به تعویق افتاده است. عراق به دلیل کمبود برق و سوزاندن گازهای همراه، در سال‌های اخیر مجبور به واردات برق

و گاز از ایران شده است اما اخیراً با تشدید تحریم‌های آمریکا علیه ایران، عراق نیز تحت فشار آمریکا برای قطع واردات برق و گاز از ایران می‌باشد، به علاوه آنکه متعهد به کاهش تولید نفت بر اساس توافق کاهش تولید اوپک پلاس نیز می‌باشد. بر اساس گزارش بانک جهانی که در ماه ژوئیه منتشر شد، عراق بعد از روسیه، در سال ۲۰۱۹ بیشترین مقدار گاز همراه نفت تولیدی در جهان (حدود ۱۸ میلیارد مترمکعب) را بدون هیچ استفاده‌ای سوزانده است. احسان اسماعیل افزود: عراق قادر به تولید روزانه تا ۷ میلیون بشکه نفت خام و همچنین تولید حداکثر ۵ میلیارد فوت‌مکعب در روز گاز و ۲۰ گیگا وات

برق است، با این حال نیاز عراق به برق تا سال ۲۰۳۰ رقمی معادل ۳۵ گیگاوات می‌باشد. وی همچنین گفت: به دلیل کمبود انرژی، این کشور باید انرژی‌های تجدیدپذیر مانند انرژی خورشیدی را توسعه دهد و عراق می‌تواند گاز را از کشورهای به غیر از ایران به صورت LNG وارد کند. معاون نخست‌وزیر این کشور افزود: در صورتی که قراردادهای چند میلیارد دلاری که با شرکت‌های آمریکایی امضا شده، اجرایی شوند و سرمایه‌گذاری سعودی‌ها را به سمت خود جلب کنیم، می‌توانیم وابستگی خود را به واردات گاز و برق از ایران کاهش دهیم. ■

خروج شرکت آرامکو از قرارداد ساخت پالایشگاه در چین

سعودی بزرگ‌ترین تأمین‌کننده نفت خام آن کشور با صادرات روزانه ۱/۸۲ میلیون بشکه در روز (۱۹ درصد بیشتر از سال گذشته) است. در حال حاضر، مجموع سهام آرامکو در چین فقط مربوط به شرکت پتروپالایش Fujian با ظرفیت روزانه ۲۸۰ هزار بشکه و بخش بازاریابی شرکت نفت Siopec SenMei می‌باشد. ■

البته آرامکو زمانی از قرارداد فوق خارج شد که چین تمایل به ادامه‌ی پروژه داشت و به‌همین دلیل هنوز هیچ‌یک از طرفین اظهارنظری در خصوص این موضوع نکرده‌اند. از نظر آرامکو این پروژه تلاشی برای تقویت سرمایه‌گذاری در بخش پایین‌دستی چین به‌منظور حفظ صادرات نفت خام عربستان بود که قرار بود این پروژه از سال ۲۰۲۴ و با تأمین ۷۰ درصد خوراک مصرفی از سوی عربستان عملیاتی شود. بر اساس داده‌های اطلاعاتی چین، عربستان

شرکت آرامکوی عربستان از قرارداد همکاری برای احداث یک پالایشگاه با ظرفیت روزانه ۳۰۰ هزار بشکه در شمال‌شرق چین، خارج شد. آرامکو قرارداد ساخت مجتمع پتروپالایشگاهی Huajin-Aramco را در فوریه‌ی ۲۰۱۹ و در جریان بازدید محمدبن‌سلیمان از پکن امضا کرد. بر اساس توافق قبلی، در برنامه‌ی این تفاهم‌نامه ساخت یک مجموعه‌ی پالایشی و پتروشیمی با ارزش ۱۰ میلیارد دلار در شمال‌شرق چین نیز مدنظر بود.

تمدید زمان قرارداد عربستان و Chevron برای توسعه‌ی میداین مشترک دریایی

با کویت

هر دو میدان با مجموع ظرفیت تولید روزانه ۵۰۰ هزار بشکه در منطقه‌ی بی‌طرف بین دو کشور واقع شده‌اند و هر دو نیز از سال ۱۹۷۰ بر سر اداره‌ی مشترک و بهره‌برداری از نفت این منطقه، توافق کردند. نفت Al-khafji با درجه‌ی API معادل ۲۸/۵ و میزان سولفور ۲/۸۵ درصد و نفت میدان Warfa با درجه‌ی API معادل ۲۴/۵ و دارای ۳/۸۸ درصد سولفور است. ■

و کویت ادامه می‌یابد. Chevron و KGOC عملیات فراساحلی میدان Warfa را بر عهده دارند که منجر به ازسرگیری تولید نفت پس از توقف آن در سال ۲۰۱۵ شد. دومین میدان مهم در این منطقه، Al-Khafji است که فعالیت آن نیز از سال ۲۰۱۴ متوقف شد و سپس در ابتدای سال جاری از سرگرفته شد، اما در پی پذیرش تصمیم اوپک به کاهش تولید از سوی عربستان سعودی و کویت، مجدداً تولید از آن متوقف شد.

عربستان سعودی قرارداد خود با شرکت نفت شورون (Chevron) آمریکا را برای انجام فعالیت‌های اکتشافی و عملیاتی در منطقه‌ی بی‌طرف مشترک با کویت تا سال ۲۰۴۶ توسعه داد. مهلت تمام این قرارداد، قبلاً سال ۲۰۳۹ بود. شرکت شورون طی بیانیه‌ای اعلام کرد که عملیات در منطقه‌ی بی‌طرف از سر گرفته شده و با مشارکت شرکت کویتی Kuwait Gulf Oil Company (KGOC) تا ایفای تعهدات به حکومت پادشاهی عربستان سعودی

امضای تفاهم‌نامه‌ی همکاری میان عراق و Chevron

آمریکا نیز امضا کند. بر اساس بیانیه‌ی مطبوعاتی وزارت انرژی آمریکا، عراق در اواسط ماه اوت با شرکت‌های آمریکایی

تقویت فعالیت‌های اکتشافی میداین نفتی خود یک تفاهم‌نامه‌ی همکاری با شرکت نفت شورون (Chevron)

عراق مصمم است تا با توجه به امضای توافق‌نامه‌ی تجاری با آمریکا به ارزش ۸ میلیارد دلار در اوایل ماه اوت، برای

از جمله شورون، چندین تفاهم‌نامه امضا کرد. شرکت فوق، قبلا در شمال عراق در منطقه‌ی خودمختار کردستان فعالیت می‌کرد. بر اساس انتشار بیانیه‌ی مذکور، تفاهم‌نامه‌ای که بین طرفین امضا شد، چارچوبی را برای شروع مذاکرات در مورد قرارداد اکتشاف، توسعه و تولید در نواحی جنوب عراق و استان Dhi Qar نشان می‌دهد. به‌علاوه، قرارداد همکاری با شرکت خدمات نفتی Baker Hughes نیز از دیگر موارد توافق بود که در آن همکاری‌های بیشتری در زمینه‌ی استفاده از انرژی

حاصل از گازهای همراه نفت تولیدی (یا فلر Flair) و همچنین استقرار تاسیسات خدمات فنی آمریکایی در میادین نفتی و تجهیز آنها انجام شود. شرکت آمریکایی Honeywell نیز در جهت پیشبرد توسعه‌ی پروژه‌ی گازی Ar Ratawi قراردادی با وزارت نفت عراق امضا کرد که بر اساس آن عراق می‌تواند بیشتر منابع گازی خود را برای تأمین انرژی موردنیاز داخلی به‌کار گیرد. ایالات متحده آمریکا مجدداً عراق را وادار کرده تا وابستگی خود را به منابع گاز و برق ایران کاهش دهد، اما خطرات

امنیتی، نا آرامی‌های مدنی و فساد داخلی، مانع سرمایه‌گذاری بین‌المللی در این کشور شده است. دولت ترامپ در ماه مه، برای ادامه‌ی واردات برخی منابع انرژی از ایران توسط عراق، مجوز ۱۲۰ روزه‌ای را برای عراق صادر کرد که این اقدام اندکی پس از به قدرت رسیدن Kadhimi (نخست‌وزیر جدید عراق) برای تثبیت دولت شکننده‌ی وی بود. ■

تصمیم عراق برای احداث پالایشگاه نفت

وزیر نفت عراق در اوایل سپتامبر گفت: این کشور برای تأمین مصارف داخلی در حال مذاکره با شرکت Eni (شرکت نفتی ایتالیایی) برای ساخت یک پالایشگاه با ظرفیت ۳۰۰ هزار بشکه در روز و با هزینه‌ی تقریبی ۴ میلیارد دلار در نزدیکی میدان نفتی Zubair است که در حال حاضر توسط شرکت فوق در قسمت جنوبی این کشور اداره

می‌شود. وی افزود: فاز اول این پروژه شامل راه‌اندازی تولید ۱۵۰ هزار بشکه در روز فرآورده‌ی نفتی در این پالایشگاه تا سال ۲۰۲۵ است. در حال حاضر شرکت Eni میدان نفتی Zubair را با مالکیت ۴۱/۵۶ درصدی، به‌کمک دیگر شرکای خود که شامل شرکت Kogas کره جنوبی (با ۲۳/۷۵ درصد) و شرکت نفت دولتی بصره (با ۲۹/۶۹ درصد)

و شریک دولتی دیگر آن با ۵ درصد سهام است، اداره می‌کند. وزیر نفت این کشور بدون اینکه سطح تولید فعلی میدان Zubair را افشا کند، گفت که پالایشگاه مذکور قرار است تولید فرآورده‌های نفتی خود را تا سال ۲۰۲۷ به ۷۰۰ هزار بشکه در روز برساند. ■